

[Hans Nielsen.]

Folk er paa Forhaand udelukket. Jeg ser ikke rettere end, at det er Boykotning, en grimmere Boykotning end den, der fandt Sted overfor Kolindsund-Bønderne. Hvad var det, man sagde til Kolindsund-Bønderne? Det Hø, I avler, vil vi ikke købe. Det blev straffet paa det voldsomste ved Retten. Men at sige: Fagorganiserede Arbejdere vil vi ikke tage i Arbejde, er altsaa efter den ærede Ordfører for Venstres Mening ikke alene noget, der er tilladt, men endogsaa noget rosværdigt.

Her er saa forskellige Syn paa disse Spørgsmaal, at de slet ikke kan forliges, mig forekommer det at være ganske strafværdigt at ville boykotte Folk, fordi de er Medlemmer af en Fagforening. Hvad er det, den fynske Agrar vilde gøre overfor disse Arbejdere? Han vilde berøve dem den Ret, de har ifølge Grundloven til at være organiserede. Den fynske Agrar siger: Jeg blæser paa denne Ret, I har ifølge Grundloven; hvis I ikke giver Afkald paa den Ret, I har ifølge Grundloven af 1849, kan I sulte ihjel, for I faar intet Arbejde hos mig. Det er det virkelige Forhold, saa det ærede Medlem kommer alt for let væk fra det grimme Tilfælde fra Fyn, som der her Tale om.

Med Hensyn til Mejeribønderne kommer man ogsaa alt for let fra det. Det ærede Medlem vil nu kaste Nænsomheden hen over det, som skete paa det omtalte Repræsentantskabsmøde af Mejerier. Ja, hvad skete der? Der skete det, at de, som holdt paa Tvang og Tyranni, for at bruge det ærede Medlems Udtryksmaade, knaldede Frihedsmændene ned med, saa vidt jeg husker i Øjeblikket, 42 Stemmer mod 11. Disse 11 Frihedsmænd paa dette Mejerimøde talte om, at man maatte tage tilbørligt Hensyn til Friheden, at de ikke vilde være udsat for Tvang o. s. v., og beklagede sig over den anmassende Maade, de andre optraadte paa, og vilde melde sig ud. Men hvad sagde de andre, de 35 eller 42, jeg husker ikke Tallet i Øjeblikket? De sagde: Nej, I skal blive. De slog de andre ned, der var ikke Brug for mere Tvang.

Det ærede Medlem siger, at de gjorde dog ikke noget, der var værre. Nej, det gjorde de ikke, for det behøvedes ikke. Men hvis de havde haft Brug for at bringe

endnu kraftigere Midler i Anvendelse, hvorfor skulde de saa ikke gøre det med den Tankegang, de har, og som de har lagt for Dagen ved deres Afstemning ved den Lejlighed? Nej, det ærede Medlem kommer ogsaa alt for let uden om *det*; og for saa vidt som det ærede Medlem vil gennemgaa sin egen Stands Organisationer, vil han se, at der som alle andre Steder i Verden maa der være en vis Orden i Tingene, for at det kan gaa sin Gang.

Denne Tale om Kræfternes frie Spil og om, at alting skal have Lov til at gaa, som det bedst kan, den kan være morsom og god paa Vælgermøder; og den har saamænd ogsaa været diskuteret med stor Morsomhed her i Dag. Men kommer man til Organisationerne, hvor Forretning og Omsætning foregaar, maa der jo være nogen Orden i det. Og det ærede Medlem vil jo heller ikke have Kræfternes frie Spil til at virke med Hensyn til Fastsættelsen af Priserne paa Smør, Flæsk og Æg. Det vil han nok have sig frabedt; det bliver fastsat organisatorisk; og disse Priser har vi andre at betale. Der tages ikke det mindste Hensyn til, om vi kan betale dem eller ikke; for Prisen er saadan og saadan; den fastsættes organisatorisk; der vil det ærede Medlem ikke have noget Kræfternes frie Spil.

Nej, det vil det ærede Medlem ikke; og saadan er det vist paa de fleste Omraader, naar det kommer til Stykket. Men Venstre har nu faaet dette Lovforslag stablet paa Benene, først og fremmest i Haab om, at det kunde genere Fagforeningerne og ødelægge Muligheden for Arbejderne for at komme længere frem her i Landet, og dernæst for at drille det konservative Folkeparti, da man ikke ventede, at det konservative Folkeparti skulde indtage det Standpunkt, det har indtaget, men har troet, at det vilde have gaaet den Vej, som Alex. Foss og andre sikkert vilde have anbefalet, for saa vidt de havde levet. Det har de troet; men nu er de Konservative jo fulgt med paa Vejen.

Jeg har imidlertid den Tro, at efter denne første Behandling her i Dag stunder det mod Afslutningen af Behandlingen af dette Forslag; og jeg er lykkelig ved at tænke mig, at det bliver Arbejdsgiverforeningens Formand, der faar Ret, naar